

de er jo langt mindre end det, der lægges op til med hensyn til skatten på arbejde.

I maj 2001 blev det slået fast, at uligheden var steget i den periode, Socialdemokraterne havde regeringsmagten, og det får mig så til at spørge, om det ikke får Socialdemokraterne til at overveje, om man måske skulle ændre sin politik og støtte et socialt skattestop i tråd med det, Enhedslisten har foreslået. Eller måske er det slet ikke længere Socialdemokraternes politik at opnå større lighed i Danmark, og hvis det er det, der er tilfældet, vil jeg gerne bede om at få opklaret, hvad forskellen er. Er det, om man er borgerlig eller »borgerlig light«, eller hvor ligger den store forskel mellem denne regering og den tidligere?

Kl. 14.35

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Først kan det jo undre, at de to partier i Folketinget, SF og Enhedslisten, som vil gøre sig mest til af at være arbejderpartier, har som en næsten hundrede procent målsætning, at de eneste, der ikke må få lettelse i skatten, er dem, der er i arbejde. Det kan jo sådan set undre lidt, men o.k. sådan er vi jo så forskellige.

Men det, jeg gerne vil have hr. Jacob Buksti til at bekræfte, er følgende: Der er sådan set ét sted, hvor man må erkende, at skattestoppet virker hundrede procent effektivt, ja, næsten mere effektivt, end vi andre turde drømme om, og det er i forhold til De Konservative. De Konservatives fremgang er stoppet, og den er afløst af en markant tilbagegang. Det må man da sige er en effektiv følge af skattestoppet. Er det ikke rigtigt?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Det sidste kan jo bekræftes, og man kan så filosofere over, at skattestoppet virker sådan, at det er et stop for konservative skattetanker.

Selv når det drejer sig om bilbeskatning, rejser man også rundt og siger, at skattestoppet betyder, at der ikke er nogen skat, der er steget. Jo, registreringsafgiften er steget. Registreringsafgiften er blevet sat op, så den giver 40 mio. kr. mere i år, end den ville have gjort, hvis man ikke havde lavet bilbeskatningen om. Så der er én skat, der er steget.

Samtidig er det sådan, at boligskatterne, som man siger ikke stiger, stiger 5 og 7 pct. Så et stop, som man kalder det, er en stigning. Og når stig-

ningen så stopper, stiger skatten stadig væk, for så overfører man det, som man har sparet i andre år. Det er ganske stærkt fundet på.

Til hr. Kristian Thulesen Dahl: Jo, vi står ved det, vi vil. Det er derfor, vi har lagt vores forslag frem. Og vi beder ikke folk om at bede om lavere lønstigninger. Men det, der er pointen, er, at når man får en lavere skat, så giver det et lavere pres. Det er det, det hele går ud på.

Hvordan kan det være, at det er så forfærdeligt, at man indretter systemet anderledes, men i øvrigt er nettoresultatet det samme? At det skulle føre til en markant anderledes situation end det, vi ser alle mulige andre steder, hvor man gør sådan, kan jeg ikke forstå.

Derfor handler det ikke om alt det der. Det handler om rent teknisk at opkræve skatten på en anden måde for at komme ud over det problem, som består i, at vi har en høj indkomstskat, som betyder, at man skal have en høj indkomst. Lønmodtagerne får indkomsten, og arbejdsgiverne betaler ikke noget af den, og derved får man også en høj skat, mens arbejdsgiverne i andre lande betaler 20-25 pct. af lønnen med det resultat, at indkomstskatten er lavere.

Så sammenligner man indkomstskatten i Danmark og Tyskland eller Sverige med hinanden, men glemmer det, der er betalt, som gør, at der faktisk af arbejdsgiverne betales mere i skat de steder, end der gør i Danmark. Det er det, det hele går ud på, og det er, fordi skatteministeren har været så optaget af noget, han kalder det følelsesmæssige skattetryk, at det, det handler om, ikke er, hvad folk betaler i skat, men hvad de føler, de betaler.

Det retter vi op på med det her, så det er det, man skulle tage og forholde sig til og så i øvrigt prøve at komme med nogle af de bud, som man selv har, men dem har man jo ingenting på.

Svaret ...

Formanden:

Ja, det var så det.

Jacob Buksti (S):

... og det er så svaret i forhold til den udvikling, der er nu, er ikke et spørgsmål om det. Det skal løses på en anden måde. Men nu er tiden gået.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Til hr. Jacob Buksti til det med at spare SP op, og at det gælder i 30-40 år: Nu er det jo altså sådan, at lige præcis min generation netop skal spare